

עצות פאר זומער

איז א רעהו יעצורו:

א פרישע קבלה מיט'ן בעכער פרייטאג צונאכטס

ביי מיר ארבעט נישט א מהלך פון זיך אונטערנעמען 'אויפ'ן גאנצן זומער'. דער ענין פון שמירת עינים איז א געראנגל אויף א טאג טעגליכן פארנעם, און איין קבלה פאר'ן זומער וועט געווענליך נישט האלטן.

איך האב דעריבער געמאכט א קבלה זיך אפצוהיטן די אויגן בלויז 'איין וואך אויפאמאל'. איין וואך איז נישט אזוי לאנג, און דערנאך מאכט מען א קבלה פאר נאך א וואך, מיט אסאך סייעתא דשמיא בעז'ה.

יעדע וואך בעפאר קידוש פרייטאג צונאכטס, איז דאך א צייט וואס ס'שטייט אז מ'זאל מהרהר בתשובה זיין, ווייל מ'גייט זאגן עדות אויף בריאת שמים וארץ, דעמאלט איז מיין צייט, ווען איך קלער זיך דורך וויאזוי ס'איז געווען די פארגאנגענע וואך, און מען נעמט זיך אונטער פונדאסניי פאר'ן קומענדיגן וואך.

ר"ע

המשך בעמוד ה'

אויגן בליק

אויפפאסאנען פון דא און דארט

זייט 6

דיין קומענדיגער נסיון איז א מתנה!

במשנת הרה"ק בעל ישמח משה זי"ע
לרגל יומא דהילולא קדישא כ"ח תמוז

זיך צעקלאפט אז מ'האט נישט קיין געהעריגע וועג וויאזוי צו פאררעכטן און אפווישן די פריערדיגע דורכפעלער. דאס איז אפט א גרויסער שטער וואס האלט אפ מענטשן פון זיך טוישן און זיך באנייען אויף ווייטער.

נישט פאטשקען אין דער בלאטע

פילע ספרים הק' דערמאנען שוין די סאָרט געפילן פון צעבראָכנקייט, און זיי ווייזן אָן דעם ריכטיגן וועג, אז כאטש וואס דער געווענליכער דרך התשובה הייבט זיך אן מיט אמת'ע חרטה אויף די אלטע עבירות, פונדעסטוועגן איז נישט מסוגל פאר אונזערע שוואכע כוחות צו זיין פארגומען מיט'ן פאטשקען מיט'ן עבר, וואס דאס ברענגט בלויז אראפגעשלעפטקייט און עצבות, ווי מ'זעט בחוש.

"איך בין דאך שוין אזויפיל דורכגעפאלן..."

אינס פון די שוועריגקייטן ווען ס'קומט צו שמירת עינים, איז דער ווייטאג וואס מענטשן שפירן: "איך קען זיך טאָקע מקבל זיין פון יעצט און ווייטער אפצוהיטן מיינע אויגן, אבער למעשה בין איך שוין אזויפיל מאל דורכגעפאלן! כ'בין דאך שוין ממילא פארשמירט, און כ'האלט נאכנישט ביי קיין אמת'ע תשובה, וואס וועט זיין מיט'ן עבר?"

אזויפיל אידן ווילן זייער שטארק אנהויבן א נייע בלעטל מיט אפגעהיטענע ריינע אויגן, אבער די מחשבות פונעם 'עבר' ברענגען זיי צו געפילן פון פאָרלירנקייט: מ'קוקט זיך אן ווי א דורכפאל צוליב די אלטע מכשולות, און מ'שפירט

הפצת הגליון בעיר מאנטריאל

נתנדב ע"י

הר"ר פייזעל ברעכער הי"ו

זכות הגדולה של רבבות בני ישראל המתחזקים מדי יום ביומו בקדושה וטהרה תעמוד לימין הנדבן החשוב להתברך משמי מעל בכל מילי דמיטב. אמן.

זכות הדפסת הגליון

נתנדב לע"נ

הרה"ק בעל ישמח משה זי"ע יארצייט כ"ח תמוז

זכות הגדולה של רבבות בני ישראל המתחזקים מדי יום ביומו בקדושה וטהרה תעמוד לימין הנדבן החשוב להתברך משמי מעל בכל מילי דמיטב. אמן.

זענט איר שוין

א מזכרה?

מיר האלטן שוין ביי

817

מזכים!

צו קענען
ווייטער מזכרה
זיין כלל ישראל.

1000
מזכים.

קאמפין

ציל:

דיין קומענדיגער נסיון איז א מתנה!

ווי אקטועל איז דאס, ווען ס'קומט צו 'שמירת עינים', וואס איז א נסיון וואס קומט אונטער אזויפיל מאל טאג-טעגליך. א איד האט אלעמאל די געלעגנהייט צו ווייזן פאר'ן רבוש"ע: "הנני! איך בין דא! מאי דהוה הוה, אבער פון יעצט וויל איך זיין ערליך, און כ'גיי זיך איינהאלטן נישט צו פאלגן דעם יצר הרע". **דאס ווישט אפ דעם גאנצן עבר און ס'איז די העכסטע דרגא פון תשובה!**

א טריקסט פאר יעדן איד; דער חלוס פון הייליגן ישמח משה

נאכמער: מיר ווייסן וואס די **ספה"ק** זאגן, אז אויך נאכדעם וואס מען האט תשובה געטון, פאדערט זיך אבער גרויסע תיקונים צו אפזאגן די שמוציגע פלעקן און פגמים. עס כאפט דאך א שרעק ווען מ'קוקט אריין אין די קדמונים וואו עס ווערן אויסגערעכנט די פילע הארבע סיגופים ותעניתים אויסצולייטערן די נשמה נאך אן עבירה. אין די ספרים ווערט דאס אנגערופן **'תשובת המשקל'**, דאס הייסט אז מען דארף זיך פייניגן און ליידיג צער, קעגן די הנאה וואס מ'האט געהאט פון דער עבירה, און נאר אזוי ווערט עס גענצליך אפגעווישט.

דאס איז אויך איינע פון די זאכן וואס קענען שטערן א מענטש פון זיך נעמען אויפ'ן עתיד, וויסנדיג אז אפי' מ'טוט תשובה איז מען נאכנישט פערטיג, און ס'פאדערט זיך נאך א תשובה המשקל, און די פלעקן זענען נאך דא.

איז אבער דא א געוואלדיגער חידוש פונעם הייליגן **ישמח משה זי"ע**, וואס בלאזט אריין א שטארקע נחמה און חיזוק פאר יעדן איד, אין יעדן מצב, אז מ'זאל קענען לעבן מיט'ן עתיד און נישט בלייבן שטעקן מיט די דורכפלעקע פונעם עבר.

דער ישמח משה שרייבט בכתב יד קדשו וואס **ס'איז אים נתגלה געווארן בחלוס^(ד)**, אז כאטש וואס געווענליך איז נישט גענוג בלויז עזיבת החטא, נאר מ'דארף אויך טון א 'תשובת המשקל' - צו ליידיג צער קעגן די הנאה פונעם חטא, איז אבער אנדערש אויב דער מענטש האט א צער און ס'קומט אים אן שווער זיך צוריקצוהאלטן פון אן עבירה וואס ער איז שוין איינגעוואוינט. **דער צער פון די התגברות איז אנשטאט די תעניתים און סיגופים וואס מען וואלט געדארפט מאכן!** יעדעס מאל ווען דער

אבער נאכדעם איז ער נאכאמאל אנגעקומען צו דעם זעלבן נסיון אויף דער גאס אדער אין אפיס, און אצינד האט ער זיך יא איינגעהאלטן, איז **דאס די גרעסטע באווייז אז ער האט זוכה געווען צו א שלימות'דיגע תשובה!** יעדע איינציגע התגברות, איז די שטארקסטע סימן אז דער איד איז א ריכטיגער בעל תשובה אויפ'ן העכסטן שטאפל!

אזוי שטייט טאקע אין **שערי תשובה לרבינו יונה** (שער א, מט)^(א) אז ווען דער יצר הרע וויל מכשיל זיין א מענטש אויפ'ן זעלבן אופן ווי פריער, און דער מענטש איז זיך מתגבר אויפ'ן נסיון: **הנה הוא לפני ה' במדרגה העליונה מן התשובה** - איז דאס די העכסטע מדרגה פון תשובה!

דאס הייסט אז ווען א איד שפירט זיך צעבראכן צוליב זיינע פריערדיגע דורכפלעקע, זאל ער וויסן אז **יעדע קליינע התגברות פונעם עתיד, איז בפועל זיין שטארקסטע תשובה אויפ'ן עבר!** איין בליק ווינציגער, טוט אסאך מער אויף ווי גאר אסאך חרטה און קרעכצן, ווייל דאס איז למעשה די העכסטע דרגא פון תשובה וואס טוט אלעס פאררעכטן.

הייב אן נעמען אחריות, וועסטו אפוישן אלע שאדנס...

משל למה הדבר דומה: אן ארבעטער איז געווען פארנאכלעסיגט מיט זיין ארבעט, ער האט געברענגט אן ערנסטן שאדן פאר דער ביזנעס. ער שפירט זייער שלעכט און ער הייבט אן זיך אנטשולדיגן פאר'ן באלעבאס זאגנדיג ווי שטארק ער האט חרטה. זאגט אים דער ביזנעס אייגנטומער: **"לאמיר זען אז פון יעצט ווייטער זאלסטו יא נעמען אחריות און אנהויבן אכטונג צו געבן.** דאס איז וויכטיגער ווי אלע חרשות אויפ'ן עבר, ווייל דאס וועט זיין די בעסטע באווייז אז דו האסט טאקע חרטה געהאט און אז דו האסט אמת'דיג תשובה געטון".

אויב שפעטער פאסירט טאקע נאכאמאל דער זעלבער סארט פאנטשער און דער ארבעטער ווייזט אצינד יא ארויס זיין געטריישאפט און ער פארמיידט דעם שאדן, האט ער יעצט אפגעווישט אלע זיינע טעותים פונעם עבר!

דעריבער זאל מען ווידמען בלויז א קורצע באשטימטע צייט פאר חרטה, און **בעיקר זאל מען זיין פארנומען און קאנצענטרירט אויף 'מכאן ולהבא'**: אז פון און יעצט און ווייטער גייט מען ברענגען א נחת רוח פאר'ן אויבערשטן! איבערהויפט איז דאס אקטועל ביי דער נושא פון 'שמירת עינים'. ס'ברענגט נישט קיין גוטס אויב מ'טראכט צופיל צוריק פון די אלטע דורכפלעקע, נאר מ'דארף לייגן דעם דגוש בלויז אויף 'וויאזוי צו זיין אפגעהיטן בעתיד^(א)'.

אויב א מענטש שפירט פארט אז דער עבר דרוקט אים אויפ'ן געוויסן, עס צעקלאפט אים און לאזט אים נישט גיין ווייטער, דארף מען זיך איינ'חזר'ן דעם גרויסן יסוד אין הלכות תשובה, וואס **חז"ל** האבן אראפגעשטעלט (יומא פו; רמב"ם הלכות תשובה פ"ב ה"א): **היכי דמי בעל תשובה? אמר רב יהודה כגון שבאת לידו דבר עבירה וניצל הימנה, וכו' באותה אשה באותו פרק באותו מקום.**

יעדע פינטל שמירת עינים איז אן אויטאמאטישע תשובה

דער ספה"ק **יסוד העבודה** (ח"ג פ"ב) פרעגט אויף דער גמרא: מיר ווייסן דאך אז תשובה מיינט 'חרטה', אפלאזן דעם חטא, און 'קבלה' אויף ווייטער. אויב אזוי, **ווי קומט דא פלוצים אריין א נייע 'פארהער'**, אז מ'דארף נאכאמאל דורכגיין און ביישטיין דעם זעלבן נסיון, וואס נאר אזוי ווערט מען אנגערופן א 'בעל תשובה'?

נאר, איז דער יסוד העבודה מסביר, אז אוודאי מיינט תשובה ווען מ'האט חרטה און מ'איז מקבל זיך אפצוהיטן פון היינט און ווייטער. אבער למעשה קען מען דאך נישט וויסן צי דער מענטש האט אמת'דיג תשובה געטון, דעריבער זאגן חז"ל אז ווען ס'קומט אונטער נאכאמאל דער זעלבער נסיון און דער מענטש איז זיך אצינד מתגבר, איז **דאס ווי א 'באשטעטיגונג' און א קראנטע איבערצייגונג** אז דער איד איז טאקע א ריכטיגער בעל תשובה^(ב)!

איין קוק ווייניגער - די העכסטע שטאפל פון תשובה

אין אנדערע ווערטער: אויב א איד איז ליידער דורכגעפאלן מיט ראיות אסורות, אפילו מערערע מאל,

^א תשובה אשר תשובות מנעת עד כסא הכבוד. כאשר נבחן ויצא נקי באותו פרק ובאותו מקום ובאותה אשה. רצונו לומר - כי הזדמן החטא לידו והוא בתוקף יצרו ואונן קעת הראשון אשר חטא, וכשב יצרו. ונמלט מעון מיראת השם וגאון פחדו. וכו', כי אם יבא לידו נסיון ויגיע לידו כענין הראשון יציל אפישו מיד יצרו. והנה הוא לפני ה' במדרגה העליונה מן התשובה.

^ב ספר תהלה למשה: ושם באותו גייר כתב בכת"ק ז"ל: ביום ר"ח אב קדמ'ת לפ"ק, בבוקר ואני בחלומי ואלי דבר יגוב, אם כל ימי עשה עבירה ונשתקע

שאינו שב בדורגה זו שאם יבוא עוד הפעם לידו נסיון והוא יעמוד בו, אלא שאפשר שלא יוכל להתגבר על יצרו, מ"מ אם התחרט וקיבל על עצמו שלא לחטוא, הרי זה נחשב לתשובה, אלא שאינו תשובה שלימה, ועדיין יצטרך לאיזה מירוק בעולם הבא, אבל גם זה נחשב לתשובה, עיי"ש. וע"ע יגל יעקב מוזא בספר הליקוטים רמב"ם הל' תשובה פ"ב מהדורת פרנקל.

^א שערי תשובה לרבינו יונה: העיקר התשעה עשר, עזיבת חטא בהזדמן לו והוא בתוקף תאותו. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (יומא פו:) איזהו בעל

^א עי' זכרון זאת ריש פ' מקדי, דבר יואל צו עמ' קמ"א, וש"א"ס.

^ב היסוד העבודה מרחיב שם בענין זה, ותמצית דבריו הוא: דבאמת אין צריך לבא לכלל נסיון כדי להשיג תשובה שלימה, אלא אם שב באופן שאם יבוא עוד הפעם לידו נסיון בזה יעמוד בה, בזה כבר נחשב לתשובה גמורה, אך המציאות הוא שאין האדם יכול לעמוד על כך אם אכן שב עד שלא ישוב לכסלה עוד, אלא אם אכן בא לכלל אותו נסיון באותו מקום ובאותה אשה וכו' ועמד בנסיון אז נודע הדבר שעשה תשובה שלימה. ועוד מביא, דאף מי

די גליון פון טהור עינים טוט אויף גאר אסאך. זיי טוען א געוואלדיגע ארבעט. עס זענען דא טויזנטער יונגעלייט און בעלי בתים, וואס ארבעטן אויף זייער שמירת עינים טראצדעם וואס זיי געפינען זיך אין אלע סארט פלעצער פאר פרנסה. זיי זענען זיך בסדר מחזק פון די גליונות.

הרב שמעון שפיטצער שליט"א

"אין אלע קארט פערלצער"

יא, איך בין שטארקער פון דיר!

הר"ר דוד ק. הי"ו דערציילט:

אין קאפ: "איך וויל אים ווייזן!" - יא, טאקע איך פשוט'ער יונגעמאן, וואס איז שוין דורכגעפאלן אזויפיל יארן, אזויפיל אומצאלגע מאל, גיי יעצט ווייזן פאר'ן יצר הרע אז כאטש איך בין א בשר ודם און ער איז א פייער, וועל איך אים געוואונען! אנא עדיפנא מנח!

איך האב זיך נישט אונטערגענומען קיין גרויסע קבלות. איך בין פשוט ארויסגעגאנגען יעדן טאג אין גאס קאמפסגרייט מיט א ברענענדיגן תאוות הנצחון, אז "איך מוז דא באזיגן, איך מוז אים ווייזן אז איך בין שטארקער!" - דאס האט מיר געגעבן אזא אומגעהויערע שטארקייט אז צום ערשטן מאל אין מיין לעבן האב איך זיך געטראפן אפהיטן די אויגן אן קיין פשרות!

ס'איז דא דער באקאנטער פרייליכער ניגון 'אנת הוא זן לכולא ומפרנס לכולא'. איך האב דאס ארויפגעלייגט אויף די ווערטער: 'אנת, אנת, אנת נורא ואנא בישרא, ואנא עדיפנא מנח'... אט דעם ניגון זינג איך זיך אונטער ווען אימער כ'דריי זיך אויף דער גאס. דאס באגלייט מיין דערהויבענעם געפיל פון נצחון און העלדישקייט: "אפילו דו ביזט פייער און איך בין א בשר, וועל איך דיר בייקומען!"

מ'האלט יעצט אסאך חדשים שפעטער, און הודו לה' כי טוב! מיינע אויגן זענען אנגעפילט מיט טרערן פון דאנקבארקייט צו השי"ת אז איך בין אנגעקומען ביז אהער. איך האב נאך אזא ריינע אפגעהיטענע תקופה קיינמאל נישט געהאט!

די מעשה איז נאך ווייט נישט געענדיגט... איך ווייס זייער גוט אז איך בין יעדע רגע אנגעוויזן אויפ'ן אויבערשטן, אלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו. ווילאנג איך לעב, דארף איך רחמי שמים. אבער איך שיק אריין די מעשה, אפשר וועט דער זעלבער געדאנק העלפן אויך פאר אנדערע.

טייערע אידן, פרובירט עס אויס! ס'איז מיר אוממעגליך צו שילדערן די טיפע סיפוק הנפש און שמחה וואס מען שפירט פון יעדע נצחון אויפ'ן יצר הרע. עס לוינט זיך!

מיינע שווערע צייטן האבן זיך אנגעהויבן אלץ בחור, ווען כ'האב זיך ליידער פארשטעפלט מיט א שלעכטן חבר, און זינט דעמאלט, במשך העכער צוואנציג יאר, בין איך דורכגעגאנגען מורא'דיגע שוועריגקייטן מיט שמירת עינים. מיינע אויגן זענען געבערן געווען הפקר. כ'האב זיך כסדר מקבל געווען פרישע קבלות, וואס האבן אנגעהאלטן מאקסימום עטליכע טעג, און דערנאך בין איך ווייטער צוריקגעפאלן, ה' ירחם.

דער אנהויב מיין ישועה איז געווען אין דעם הייליגן יום טוב פון שמיני עצרת שנת תשפ"ד, ווען כ'האב זיך אראפגעזעצט און אויסגעזאגט תהלים מיט השתכחות הנפש. כ'האב זיך ממש געבעטן צום רבוש"ע אז ער זאל מיר שוין העלפן זיין ערליך און אפגעהיטן.

די קומענדיגע חדשים זענען ליידער אריבער אן קיין ערנסטע פארבעסערונג, אבער ווייזט אויס אז א אידישע תפלה אויף רוחניות גייט קיינמאל נישט לאיבוד. אינמיטן זומער תשפ"ד האט מיר דער אויבערשטער פלוצלינג אריינגעשיינט א ליכטיגע בליץ וואס האט ממש געטוישט מיין לעבן.

כ'האב זיך דערמאנט וואס די גמרא פארציילט אין מסכת קידושין, אויף רבי עמרם חסידא, אז ער האט געהאט גאר א שווערן נסיון, און נאכדעם וואס ער איז דאס בייגעשטאנען האט ער געזאגט פאר'ן יצר הרע: "חזו, את נורא ואנא בישרא, ואנא עדיפנא מנח" - דו ביזט טאקע פייער, און איך בין פון פלייט, אבער איך בין דיר בייגעקומען!"

די ווערטער פון דעם הייליגן אמורא האבן מיר ממש אויפגעשטאקלט. פארוואס האט רבי עמרם דאס געדארפט זאגן נאכ'ן עומד זיין בנסיון? אלא מאי, ליגט דא א טיפע עצה וויאזוי צו באזיגן דעם יצר הרע: ווען דער מענטש גייט אריין אין א נצחון געפיל, דעמאלט קען ער געוואונען קעגן דעם יצר הרע, ווייל די מאכטפולע תאוות הנצחון, איז שטארקער פון אלע תאוות וואס דער יצר הרע וויל אונז אריינשלעפן!

ס'האט מיר ממש אנגעהויבן בוזשעווען די מחשבה

יצר הרע מוטשעט דעם מענטש צו טון וואס מען איז צוגעוואוינט, איז נישטא קיין גרעסערע 'תשובה המושקל' ווי צו שעכטן דעם יצר הרע און אים נישט פאלגן. אט דער צער רעכנט אראפ די הנאה וואס מ'האט געהאט פון די פריערדיגע עבירות.

די צעקטע עצה פאר אונזער דור

די ווערטער פונעם ישמח משה ווערט אראפגעברענגט **להלכה למעשה** אין שו"ת שבט הלוי (שו"ת שבט הלוי ח"ד או"ח סימן נ"ד^(ה)) לגבי א שאלה וואס א בעל תשובה האט אנגעפרעגט אז מ'זאל אים מסדר זיין א תשובה המשקל אויף די אלע עבירות וואס ער האט געטון אין זיינע יונגע יארן איידער ער האט תשובה געטון.

הגאון בעל שבט הלוי זצ"ל דרוקט זיך דארט אויס מיט א צעבראכענע און אונזער שוואכער דור איז זייער שווער ארויסצוגעבן א תשובה המשקל פון סיגופים, און ווען מ'קוקט אריין אין די ספרי הקדמונים שטעלט זיך אויף די האר פון קאפ, ואוי לנו מיום הדין.

אבער, זאגט דער שבט הלוי, אז ער האט געפינען א 'מרגליות טובה' אין די אויבנדערמאנטע הייליגע ווערטער פונעם ישמח משה, וואס **דאס איז א תקנה פאר בעלי תשובה**. כאטש וואס געווענליך איז דער כלל אז 'אין למדין מדברי חלומות להלכה', אבער **דא איז דער זאך אליין אמת!** און דער שבט הלוי ענדיגט צו, אז ער וואלט מאריך געווען איבער דעם ענין פון דברי חז"ל אויף אסאך פלעצער, אבער ער איז בכוונה מקצר: **"כי אימא ופלצה אחזוני בְּדַבְּרִי עַל תִּקּוּנִים עַל פּוּגְמֵי עוֹנוֹת"**.

אזוי שטייט אויך באריכות אין ספר **טהרת הקודש^(ז)**, אז ווען ס'קומט אן שווער זיך צו מתגבר זיין אויף נסיונות, און מ'האט א צער דערפון, איז דאס דער עיקר תיקון, **וואס שטייגט איבער אלע אנדערע תיקוני תשובה!** אדרבה, וויפיל מער צער מ'האט בשעת מ'האלט זיך צוריק, אלץ שטארקער ווערט פארראכטן דער עבר.

בה ובאחרונה כשעשה נחתרת והלך ובוכה בכיה רבה בחרטה ועזיבה לגמרי שלא יעשה עוד, נמחל לו. ואף שאם עשה רק פעם אחת העבירה לא די לו בה, אלא צריך תשובה המשקל שיסבול צער כנגד הנאה שהיה לו, **הכא עדיף טפי**, דהתם כיון שלא נשתקע בה לא הוי הפרישה לו צער כיון שלא הורגל בה, לכך צריך לצער אחד. **מה שאין כן זה שרגיל בה מאוד, אם כן הפרישה בעצמה הוא לו צער גדול** בכל עת שיצור תוקפו לעשות המורגל, **אין תשובה המשקל גדול מזה שהוא זוכה יצור בכל פעם, ומחשב לו הצער כנגד הנאה**, ועל כזה נאמר (ויקרא יג יג) כולו הפך לבן טהור הוא... וכן אמרו לו על איש אחד שהיה כז"ל, עד כאן החלום. וזה"ל כן חפץ חסד הוא, עכ"ל בכת"י.

שו"ת שבט הלוי: אשר שאל אודות בעל תשובה אחד... וכבודו בקש שאסדר לו תשובת המשקל... והעיר מתשובת נוב"א או"ח סי' ל"ה, שענין פ' שמיקל מאד למי שעסקו בתורה תמיד מ"מ מחמיר מצד אחר שלא סגי בלא סגופים ותעניות, וכ"כ בראשית חכמה דהא בלא הא לא סגי - ובאמת קשה הדבור בזה, ומי ומי יכול לסדר כהיום תשובת משקל, מי זכה לעשות תשובת המשקל סגופים נגד פגם הברית, אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום תוכחה, והודו חלש בגוף ובדעת, והמעין בספרי קדמונים בזה תסמר שערות ראשו, וא"כ יפה שתיקנינו, והקב"ה מקבל שבים והוא מרחם עליהם להורות דרך תשובה.

איברא מאז מצאתי מרגליות טובה בהקדמת סה"ק ישמח משה ח"א מ"ק הגה"ק הנ"ל... עכ"פ יש ויש ענין תשובת המשקל בצומות וסיגופים כאשר כל ספרי ראשונים ואחרונים מרביתו קדושים כמלאכים מלאים מזה, אמנם בנין דין מצאתי תקנה על פי כ"ק של הגה"ק ישמח משה הנ"ל - ואע"פ שאין למדין מדברי חלומות להלכה - הענין מצד עצמו יראה אמת - והיה מקום אתי

המשך בעמוד ז'

845.
999.
4114

זענט איר
שוין א
מזכרה?
רופט שוין

מיר האלטן שוין ביי

817
מזכים!

צו קענען
ווייטער
מזכה
זיין כלל
ישראל

1000
מזכים.

זאמפלין
ציל:

מזכרה נפילתה גורלה

אפגעהיטענעם נסיעה צו מקומות הקדושים

בראשות הגר"ח ר' יוסף חיים גרינוואלד שליט"א אינאיינעם מיט הר"ג ר' מאיר צוויבל שליט"א

ווערט א "מזכרה" און געוויקט דעם זעלטענעם געלעגנהייט מיטצוראלטן דעם

הגר"ח ר' יוסף חיים גרינוואלד:

די גאנצע נסיעה באגלייט מיטן פה מפיק מרגליות ומעורר לבבות ישראל ר' יוסף חיים מיט קאכעדיגע דרשות.

7 טעג געהויבענע נסיעה:

פוילן-אונגארן; ליזענסק, צאנז, רומניוב, קערעסטיר, און נאר אסאך - יעדע פלאץ מיט ישוב הדעת און הייסע תפילות.

געהויבענע שבת קודש:

די נסיעה פעקעדיזש נעמט אריין דעם געהויבענעם שבת קודש סמוך ונראה ביי איינע פון די מקומות הקדושים בראשות הגר"ח רבי יוסף חיים שליט"א, און הר"ג ר' מאיר צוויבל שליט"א.

אפגעהיטענע נסיעה:

ספעציעלע געוויכט אויף שמירת עינים בשעת די נסיעה: מפארט מיט א פריוואטן טשארטער, אינאיינעם מיט חסידים ואנשי מעשה, סקרינס אויפן פליגער פארלאזן, נאר מענער מאנשאפט אויפן פליגער, און די שפעטע ביינאכט שעות ווען דער ערפארט אז ליידיג און די געשעפטן זענען פארשפאר, אפגעהיטענע האטעל בלויז פאר אידן, און נאך פיל.

אייר תשפ"ז הבעל"ט

אין ווערד פון \$4,000

קאמפין ציל: 1000 מזכים. צו קענען ווייטער מוזט זיין 24.11.2024

וויכטיגע מודעה פאר "מזכים"

אלע וואס רופן אריין אדער שיקן אן אימעיל, צו געבן חודש'ליך \$25, אדער אויף איינמאל \$300, וועלן אטאמאטיש אריינגיין אינעם גרויסן "נסיעה גורל".

אויך אלע וואס זענען שוין מזכים פון די פריערדיגע יארן, וועלן אטאמאטיש אריינגיין אינעם גרויסן נסיעה גורל.

זכות הרבים תלוי בכם!

845.999.4114

מזכרונות ווארטן אויף איינער טעלעפאן דורך

גיט. געווינט. פארט!

זכות בגורל:

מזכרה

\$25 לחודש

אדער \$300

וואס דאס איז ווי א פאליסמאן וואס היט אפ אז מ'זאל זיך קענען איינהאלטן און בלייבן אפגעהיטן!

יול ווינגערזאגער

די ליכטיגקייט שיינט אריין אין די אויגן

גיינדיג אין גאס אין א זונטיג פארמיטאג, האט מיר די זון זייער שטארק אריינגעשיינט אין די אויגן, אזוי ווייט אז איך האב זיי פשוט נישט געקענט אויפהייבן צו קוקן פאראויס.

האב איך דעמאלט געקלערט צו מיר, אז אויב וואלט א מענטש אלעמאל געדענקט אז דער רב"ש"ע - וואס איז דער מקור פון ליכטיגקייט און אור - קוקט מיר אריין אין די אויגן, איז דאס א געוואלדיגע שמירה אז מ'זאל זיך קענען האלטן די אויגן אויף אראפ און בלייבן אפגעהיטן!

שפעטער האב איך טאקע געזען ברענגען אז דער טאהשער רבי זצ"ל האט אמאל געזאגט פאר א איד וואס איז געפארן אויף א נסיעה קיין אויסלאנד, אז ער זאל אנאנצן צייט טראכטן און זיך מצויר זיין וויאזוי דער רב"ש"ע קוקט אים אריין אין די אויגן. "והנה ה' נצב עליו ומלאו כל הארץ כבודו, ומטיב עליו ובוהן כליות ולב, אם עובדו כראוי".

חיים כאנוני וו.

כל זה אינני שוה לי

איך האב געזען וואס איר האט געשריבן אינעם גליון אז די צירוף פון חודש תמוז איז וכל זה אנני שוה לי, אז דאס איז די בעסטע עצה אויף שמירת עינים אז א מענטש מאכט אפ ביי זיך אז די אלע זאכן זענען שטחים און דמינות, און ס'רעדט נישט צו מיר. דאס העלפט זייער שטארק אז מ'מאכט אוועק ביי זיך די אלע נסיונות, מ'קוקט נישט אויף יענע זייט און ס'איז נישט משנה די אלע זאכן, אלעס איז פיסטע הבלים!

איך האב געזען אין אור החיים הק' פאראנגעגען פ' פנחס, אויפ'ן פסוק צרור את המדינים ברענגט ער ארויס שטארק אז כדי נישט צו ווערן אריינגעשלעפט אין נסיונות דארף מען פארמייטן די זאכן, ס'טאר נישט האבן קיין פלאץ אין הארץ, נאר אזוי קען מען באמת זיין אפגעהיטן.

רפאל אייזיק ז. אכאסי

חצי לה' חצי לכם; א האלבע נומער

בנוגע די עצה אנצוטון אין גאס גלעזער אן קיין נומער. איך בין פון די מענטשן וואס האבן גאר שטארקע ברילן, עד כדי כך אז עס קען חלילה זיין א סכנה צו גיין אויפ'ן גאס אן דעם. האב איך זיך דעריבער באשטעלט א נייע פרעס מיט א גלאז וואס די נומער דערפון איז נאר האלב פון וואס איך דארף באמת האבן. אזוי קען איך ב"ה גיין אויפ'ן גאס פארזיכערט בגשמיות, און אויך אפגעהיטן ברוחניות. בדוק ומנוסה!

אנכאפן די הייליגע ציצית

אן עצה פון מיינ אייגענע ערפארונג:

ס'איז מיר אמאל איינגעפאלן א געדאנק אז ווי באקאנט האט דער הייליגער רבי ר' אלימלך זי"ע אסאך מאל געדארפט ממש אנכאפן א גשמיות'דיגע חפץ, כדי אז זיין נשמה זאל נישט אויסגיין פון דביקות און קדושה. אויב אזוי איז דאך זיכער אז ווען מ'כאפט אן א רוחניות'דיגע חפץ של מצוה העלפט דאס קעגן די טומאה.

ווען איך דארף זיך דרייען אויף די רוישגע באסן בין איך דאך אנגעטון מיט די הייליגע ציצית וואס איז א סגולה קעגן אלדאס ביזן. ס'איז שוין איבער א יאר וואס כ'האב זיך איינגעפירט אז יעדעס מאל ווען ס'קומט אונטער א נסיון, כאפ איך אן מיינ ציצית, ווייל אויסערדעם וואס ס'איז א דערמאנונג זיך צו פירן בקדושה, ווי דער פסוק זאגט 'וראיתם אותו וזכרתם', האט עס אויך די סגולה פון אנכאפן א חפץ של מצוה. און ב"ה אז ס'העלפט מיר זייער שטארק!

אנכאפן די הייליגע ציצית באשיצט און ראטעוועט פון ראיות אסורות.

י. אטאסאן, ויליאמסאבורג

אונזער פאליסמאן - ספרי מוסר וחסידות

מיט יארן צוריק האב איך געהערט א טרעפליך ווארט אין א דרשה פון הג'ר אלי' פישער זצ"ל ראש הכולל גור בארא פארק, אז באמת וואלט יעדער איד געדארפט האבן א פאליסמאן וואס זאל מישגיין מיט אים און אכטונג געבן אז ער זאל נישט נכשל ווערן, בפרט ווען ס'ווערט זומער און די גאסן זענען געפערליך.

אבער למעשה קען מען דאך נישט מיטגיין אלעמאל מיט א פאליסמאן, אויב אזוי וואס איז די עצה? האט ר' אלי' דעמאלט געזאגט אז דער פאליסמאן דארף זיין די מוסר ספרים און די חסיד'ישע ספרים! איד דארף יעדן טאג לערנען א דאזע פון ספרי מוסר וחסידות,

שואל? מדעת

געגענטפערט דורך די חשוב'ע מדריכים פון 'לב לתאזין'

א פלאטפארמע צו אנפערען יעדע שאלה אין שמירת עינים

אויפן וועג צוריק פונעם דאקטער

שאלה: איך בין א בחור וואס האט יעדע שטיק צייט אן אפוינטמענט ביים דאקטער, און כ'דארף פארן א היבשע וועג, וואס ס'איז דא אסאך נסיונות פון ראיות אסורות.

אויפ'ן וועג אהין בין איך ב"ה גוט אנגעגרייט מיט א שטארקן ברען זיך אפצוהיטן די אויגן, אבער נאכדעם וואס איך זיץ א לאנגע צייט ביים דאקטער, ווער אביסל אפגעקילט פון די התעוררות. איך דארף אן עצה צו קענען בלייבן אפגעהיטן אויך אויפ'ן וועג צוריק?

תשובה:

- ס'איז דא א כלליות'דיגע מציאות וואס מאכט זיך געווענליך ווען עס קומט אונטער א נסיון, אז בשעת מעשה ווערט מען אויסגעלאשן, און מען פארגעסט פון די אלע הייליגע הרגשים און רצונות פון די גוטע מינוטן. דעריבער איז אלעמאל וויכטיג צו מקיים זיין דעם 'שלח לחמך על פני המים', זיך אנצוגרייטן פון פריער, כדי צו זיין קלאר מיט זיך אליין וואס מען וויל באמת, און דורכדעם איז שפעטער אסאך גרינגער צו בייקומען דעם נסיון.
- ס'איז דעריבער א עצה טובה זיך אנצוגרייטן 'אויף א צעטל' די וויכטיגע נקודות אויף למעשה, וואס מ'זאל קענען געדענקן און חזר'ן אפילו ווען ס'איז שווער. בעפאר מען לאזט זיך ארויס אויפ'ן וועג, ווען מ'האט נאך דעם ברען, זאל מען אראפשרייבן עטליכע נקודות פון חיזוק, וואס מען שפירט אז דאס קען געבן די שטארקייט זיך צו האלטן אָפּגעהיטן.
- צום ביישפיל, קען מען שרייבן: "איך בין א סאלדאט אין דעם אויבערשטן מיליטער. אויב איך מוז אנקומען אויף דעם פלאץ, מיינט עס אז דער רב"ש"ע שיקט מיר יעצט אויף א ספעציעלע שליחות, ס'איז טאקע נישט קיין גרינגע שליחות, אבער טאקע דערפאר האב איך יעצט די געלעגנהייט צו מאכן אסאך מער נחת רוח פאר'ן רב"ש"ע." אזוי אויך קען אראפשרייבן א קורצע תפלה צו מתפלל זיין אז מ'זאל דורכגיין דעם וועג אפגעהיטענערהייט.
- ווען מ'גייט ארויס פונעם דאקטער, אויפ'ן וועג צוריק, זאל מען איבערליינען דאס צעטל וואס מ'האט געשריבן פאר'ן ארויספארן.
- **פארוואס דאס העלפט:** אפילו אויב מען האט אסאך גוטע מחשבות אין קאפ, איז עס נישט קלאר ביים מענטש, און דעריבער, ווען ער איז אביסל אפגעקילט ווערט עס פארלוירן. אבער אויב ס'איז דאקומענטירט אויף א צעטל, בלייבט עס א מציאות וואס מ'קען אלעמאל געדענקן און זיך אויפפירן דערמיט.
- בשעת א נסיון פארגעסט מען 'ווער בין איך באמת'. אבער אויב מ'האט שוין פון פריער אראפגעשריבן אויף א צעטל די אייגענע מחשבות און רצונות וואס מען וויל אמת'דיג אין הארץ, גייט די צעטל דערמאנען פאר'ן מענטש וואס ער וויל באמת.

אחריות אויך בעלי בתים

איך דערמאן מיך יעצט אזוי רעדנדיג, מיין שווערס טאטע רבי הערשל (קעסטנבוים) זכרנו לברכה, ווען ער האט געמאכט די ODA, האט ער שטרענג אוועקגעשטעלט אז יעדע נורס דארף האבן א יוניפארם, מיט די כוונה אז זיי זאלן אריינקומען דארט בצניעות. דאס איז געווען ווי א תנאי קודם למעשה אז מען מוז האבן אזא רעקל, און אזוי האט געמוזט גיין יעדע נורס, און אפילו די וואס האבן געקלינט די שמוץ האבן געמוזט אזוי גיין.

עס קומען אריין פרויען אין ארבעט, אידן און להבדיל גוים, און אידן רעד שוין נישט פון דעם וואס יעצט אין די זומער וואכן קומט מען אריין מיט בגדי פריצות. ס'איז דא אסאך מאל מענטשן וואס האבן וועירהאזעס, און לא יאומן כי יסופר, דארט ארבעטן גויטעס, און דארט ארבעטן אויך יונגעלייט. ליגט א מורא'דיגע פליכט אויפ'ן בעל הבית צו מודיע זיין פאר די גויטעס אז זיי קענען נישט קומען דא אין די ארבעט אזוי אנגעטוהן, ס'איז דאך זיין אחריות. וויאזוי קען מען לאזן א גויטע, צי אפילו א אידישע היימישע פרוי, קומען אנגעטוהן נישט ווי עס פאסט. אסאך מאל קומען פרויען אריין אזוי נישט איידל אנגעטוהן אין אפיסעס. ליגט א מורא'דיגע אחריות אויף די בעלי בתים.

הרה"ג ר' משה ראזענפעלד שליט"א

שיעורי "עם סגולה" בביהמ"ד ברך משה וזמ"ס, אייר תשכ"ו

**לעצטיגע גאר געלונגענע "איך
קוק נישט" מעסעדזשעס אויך
שמירת עינים:**

**דורכגעפאלן?
איך האלט
זיך ווייטער
חשוב, און
איך קוק נישט**

**איך האב
זעלבסט-
שעצונג, כ'מאך
מיך נישט ביליג;
איך קוק נישט**

**נאך מיין גוף
וויל קוקן.
אבער מיין
נשמה נישט;
איך קוק נישט**

**אין קוק נישט
I WON'T LOOK**

[illegible]

**אין קוק נישט
I WON'T LOOK**

בערך כינף מינוט שכעטער, רוכט מען
מיר פון שטוב אז מען דארף גומל
בענטשן

הרה"ג רבי משה בערגמאן שליט"א דערציילט: די מורא'דיגע מעשה איז געשען פארלאפענעם דינסטאג פרשת בהעלותך. איך האב עס געהערט פון דעם יונגערמאן אליין, און כ'דערציל עס אין זיינע אייגענע ווערטער:

אין ארבעט אין דער בראנקס - דערצייילט דער יונגערמאן - און איך פאר יעדן צופרי
אהין פון וויליאמסבורג. דינסטאג פרשת בהעלותך אינדערפרי, זיצנדיג אין קאר ביי א
"קראס וואלק" און ווארטנדיג אז דאס טראפיק-לעמפל זאל ווערן גרין, איז געווען אין
גאס דארט עפעס אויסגעלאסנהייט אויף וואס א איד טאר נישט קוקן. איך האב זיך
באלד אראפגעלייגט דעם קאפ אויפ'ן רעדל, טראכטנדיג אז ווען עס וועט ווערן גרין און די
אנדערע קארס וועלן אנהייבן פייפן, וועל איך דעמאלט פארן ווייטער.

אזוי איז טאקע געווען. ווי-נאר די קארס האבן אנגעהויבן פייפן, ביז איך געפארן ווייטער. איך האב א קוק געגעבן אויפ'ן זייגער און עס איז געווען 9:25. בערך פינף מינוט שפעטער, רופט מיר מיין פרוי און דערציילט אז מיר דארפן גומל בענטשן. "וואס איז געשען?" פֿרעג איך איר דערשראקן. זי האט קוים געקענט כאפן דעם אטעם און דערציילט, אז אזוי ווי יעדן אינדערפרי האט זי גענומען מיין טאכטער צום באס, און אזוי שטייענדיג נאך ביים באס, רופט זיך אן מיין טאכטער אז זי האט פארגעסן צו נעמען א סנעק פאר ריסעס.

"איך האב געבעטן דעם דרייווער צו ווארטן א מינוט," האט זי דערציילט, "וויילאנג כוועל אריינלייפן ברענגען א סנעק. צוריקקומענדיג, פרעגט מיר דער דרייווער, 'האט איר אפּשד א קלענער קינד, א צוויי-יאריגס בערך?' 'א, זאג איך. 'וואו איז דאס קינד יעצט?' פרעגט ער. 'איך מיינ', זאג איך, 'אז ער איז אין שטוב.' 'ניין, ער איז זיכער נישט אין שטוב,' זאגט מיר דער דרייווער. 'איך האב אים געזען אויפ'ן סיידוואלק און דערנאך איז ער מיר נעלם געווארן. אפּשד גיט איר א קוק וואו ער איז? איך זאג אייך אז ער איז דא ערגעץ אין געגנט'.

וויבאלד ער האט גערעדט מיט אזא זיכערקייט, האב איך אנגעהויבן זוכן און אים געטראפן זיצנדיג.... אונטער'ן באס! ער האט זיך באקוועם געמאכט הארט ביי רעדל. ווען דער באס הייבט ווען אן פארן, זאל זיך קיינער נישט פארשטעלן וואס עס וואלט חלילה געווען!"

דאס איז געשען פינקטליך 9:25. אין זכות וואס איך האב געהאלטן פארמאכט די אויגן אין יענע מינוטן נישט צו זען וואס מען טאר נישט, האט השי"ת אונז געהיטן און געעפנט די אויגן פונעם באס-דרייווער אז ער זאל זיך אומקוקן אויפ'ן קינד און אים ראטעווען פון אן אומגליק.

גליון הליכות החיים

"דער רבש"ע געבט נישט קיין נסיונות וואס א מענטש קען נישט אויסהאלטן. ברוב רחמיז האט ער אראפגעשיקט אינעם היינטיגן דור מיט אזויפיל נסיונות, די גליונות פון טהור עינים; ס'איז א מתנה פונעם רבוש"ע; ס'געבט חיזוק, הדרבה, בפרטי פרטיות פאר יעדן איינעם. מ'הערט דאס כסדר פון מענטשן"

הרה"ג ר' מענדל ווייס שליט"א

אמתנה פאר אונזער דור!

דיין קומענדיגער נסיון איז א מתנה!

המשנה מעמוד ג'

יעדע קלייניגקייט פונעם 'עתידי', פארברענט דעם 'עבר'!

עס פארציילט א חשוב'ער רב אז ער איז לעצטנס אריינגעגאנגען צו הגה"צ רבי יעקב מאיר שעכטער שליט"א און ער האט אים געפרעגט וואס מ'קען זאגן דברי חיזוק פאר אידן וואס פלאגן זיך מיט'ן ענין פון שמירת עינים. האט ער אים געענטפערט בלשונ: "זאג זיי, אז מיט יעדע מאל וואס מען האלט זיך צוריק פון קוקן, פארברענט מען וואס מען איז נכשל געווארן אינעם עבר", און ער האט ווייטער ממשיך געווען: "ווען זיי וועלן זיך אריינלייגן אין קבר, וועלן די חיצונים ציטערן נאנט צו קומען צו זיי, זיי וועלן נישט קענען קומען נאנט צו זיי".

א טעלעפאן רוף פון 'עולם האצילות'

ביי אן אנדערע געלעגנהייט האט הגה"צ רבי יעקב מאיר שליט"א געזאגט (קונטרס דורשי יחודך מאמר י"ד, ל"ה לח): "עס קומען ארויף ביי מיר אסאך מאל מענטשן בעטן 'תיקונים' 'תיקונים' וואס זוכסטו תיקונים?! מיט איין פארמאך די אויגן ווי מען דארף, האסטו פאראכטן פריערדיגע נסיונות - אמאל צען, אמאל צוואנציג, כפי דעם נסיון.

להאריך בעינים אלו מדברי ש"ס ורז"ל בכמה מקומות, אך בכונה הריני מקצר, כי אימה ופליצה אחזוני בדברי על תיקונים על פוגמי עוונות. ה' הטוב יראה לבניו הנשבר והרופא לשבורי לב ומחשב לעצבותם, וזכינו לשוב בתשובה שלמה לפניו יתברך.

ו. טהרת הקודש, מאמר פגם המחשבה ט"פ: כמו שהמביא עצמו ליד עבירה להרהור ח"ו גורם מה שגורם, ככה מקבל שכר אם באים אלו המחשבות בלבו והוא אינו מכניסם בלבו להרהר בהם... ותיכף נברא מזה הדחיה וההפרשה מלאך קדוש ונורא המסייע לו לכל מיני קדושה, ובאותו שעה משפיל קומת הסט"א... וזה עיקר תיקון פגם הברית יותר מכל התיקונים, ונקרא קדוש ומקדש כל גופו

"אז א מענטש האט א נסיון, וואס מער דער יצר הרע ברענט ווי א פייער, וואס שטארקער דער נסיון איז, און ער ארבעט אויף זיך, ער איז ממליך דעם אויבערשטן אויף זיך בתוך ההעלמה, פארייכט ער צענדליגער צענדליגער פגמים פון פריער! ממש פשוטו כמשמעו! זוכסט דיר פרעמדע תיקונים? דו האסט דאך די תיקונים אין די הענט! זיי ממליך דעם אויבערשטן אויף דיר. נעם נישט דעם 'עבר' און צוברעך דעם 'עתידי', נאר נעם דעם 'עתידי' און פאררעכט דעם 'עבר'!

"מענטשן זוכט תיקונים מסוף העולם, אוודאי דארף מען גלייבן אין די תיקונים וואס איז מקובל ביי אידן, עס איז קודש קדשים. אבער דער בעסטער תיקון איז 'תשובה המשקל'. בשעת א מענטש האט א נסיון איז דאס א טעלעפאן רוף פון עולם האצילות, פון דעם אויבערשטן אליין: "זיי מיר ממליך - בין איך דיר אלץ מתקן!" אז דו ביסט דא ממליך דעם אויבערשטן אויף אביסל שמוציגע בלוט - פארשפארסטו זיך טויזנט יאר גיהנום!

"מען דארף גלויבן אז יעדער נסיון וואס מען טוט ביישטיין, מעקט מען מיט דעם אויס א פריערדיגן פגם. דער אויבערשטער וויל דאך אז מ'זאל פאררעכטן, שיקט ער שוין צו אזעלכע סארט נסיונות, כדי מ'זאל מתקן זיין דעם עבר. איך זאג אלעמאל: "בחורים! לער! מען זאל וויסן אז מ'האט ח"ו א נסיון - איז עס אן עת רצון! מען קען דיר דערפאר מוחל זיין אלע עבירות!"

ואבריו בזה, וכל מה שמצערין אותו אלו המחשבות ביותר, אז לפום צערא אנא, ויותר יהא נתקן נפשו ורוחו ונשמתו בזה, ואשרי חלקו וגורלו.

וע"ע בספר ליקוטי עצות, ערך מחשבות והרהורים, אות ב: כשאבים על מחשבותו הרהורי זנות והוא משבר תאוותו ומסחי דעתו מהם, זהו עיקר תשובתו ותיקונו על פגם"ב שפגם מקדם, כל אחד כפי ענינו, כי זהו בחינת תשובת המשקל ממש. ע"כ אל יפול בדעתו כשרואה שמתגברים עליו הרהורים רעים ומגונים מאוד, כי אדרבה זהו דייקא תיקונו ותשובתו, כי דייקא ע"ז שבאים עליו עתה הרהורים והוא מתגבר עליהם, ע"ז דייקא הוא עיקר תיקונו ותשובתו, ובהו הוא מוציא ניצוצי הקדושה שנפלו על ידי פגם"ב ואז זוכה לתקון הברית.

זכות מזכה

הרה"ג ר' מרדכי יעקב סטראוויטש שליט"א
לרגל אירוסים בתו למז"ט
~ ~ ~
הרה"ר שלמה יקותיאל יאקאבאוויטש הי"ו
לרגל הולדת נכדו למז"ט
~ ~ ~
הרה"ר חיים אביש לאקס הי"ו
לרגל נישואי בנו למז"ט
~ ~ ~
הרה"ר יצחק ביקעל הי"ו
לרגל נישואי בנו למז"ט
~ ~ ~
הרה"ר יודא פישער הי"ו
לרגל הולדת בתו למז"ט
~ ~ ~
הרה"ר נפתלי צבי שטיינפעלד הי"ו
לרגל הולדת בתו למז"ט

על הטוב יזכר

זכות 2000 גלינות

הרה"ר שמעון קליין הי"ו
לרגל הולדת בנו למז"ט

הרה"ג ר' מרדכי גדלי שפיטצער שליט"א
לרגל מאמר משה ב"ר אליהו נ"ה

זכות 1000 גלינות

הרה"ח ר' חיים בצלאל בלום הי"ו • הרה"ר יואל גליק הי"ו לרגל אירוסים בנו למז"ט • הרה"ר אברהם בערגער הי"ו לרגל אירוסים בתו למז"ט • הרה"ר משה ניסים מזרחי הי"ו לרגל הולדת בנו למז"ט • הרה"ר יואל בא"ץ קויפמאן הי"ו לרגל אירוסים בתו למז"ט • הרה"ר יואל יחזקאל לעבאוויטש הי"ו לרגל הולדת בנו למז"ט • הרה"ר אברהם חיים וויינבערגער הי"ו לרגל הולדת בנו למז"ט • הרה"ר אשר לעמיל ברא"ל לאנדא הי"ו לרגל הולדת בנו למז"ט • הרה"ר נתן יושע ריינפעלד הי"ו לרגל הולדת בתו למז"ט • הרה"ר יואל וויזעל הי"ו לרגל אירוסים בנו למז"ט • לכות הנדבן לרגל אירוסים בתו למז"ט • הרה"ר יוסף ב"ץ הי"ו לרגל הולדת בנו למז"ט • הרה"ר אהרן משה מרדכי פריעד הי"ו

מזל טוב

הרה"ר חיים טורנהיים הי"ו
העומד לימיניו בכל עת ועונה
לרגל הולדת נכדו למז"ט

הרה"ר יחזקאל האניג הי"ו
העומד לימיניו בכל עת ועונה
לרגל הולדת בתו למז"ט

הרה"ר יודא ארי' לאנדא הי"ו
העומד לימיניו בכל עת ועונה
לרגל הכנסת בנו לעול התוח"מ

הרה"ר יואל גאלדבערגער הי"ו
העומד לימיניו בכל עת ועונה
לרגל אירוסים בנו למז"ט

הרה"ר מרדכי פריעדמאן הי"ו
העומד לימיניו בכל עת ועונה
לרגל אירוסים בתו

הרה"ר לוי יצחק שאנפעלד הי"ו
העומד לימיניו בכל עת ועונה
לרגל הולדת בנו למז"ט

הרה"ר בערל אקער הי"ו
העומד לימיניו בכל עת ועונה
לרגל הכנסת בנו לעול התוח"מ

זכות המדולה של רבבות בני ישראל המתחזקים מדי יום ביזמו בקדושה וטהרה תעמוד לימנעם שזכו לראות רב נותן מוצאי חלציהם ויתברך בכל מילי דמיטא אמן.

אלע נדבנים פונעם יעצטיגן "חדשי העינים קאמפייין" וועלן בס"ד אריינגיין אינעם גליון נאכ'ן קאמפייין

ברכת מזל טוב

לכבוד ידידינו וידיד כל בית ישראל,
לב טוב ורוץ צדקה וחסד

הריי קלמן
אליעזר לעווי הייין

העומד לימיניו בכל עת ועונה
לרגל אירוסים בנו למז"ט

עב"ג בת הר"ר מרדכי בר"ש פריעדמאן הי"ו

יה"ר שיריוה רב נחת דקדושה מכל י"ת, ואך טוב וחסד יהיה מנת חלקו כל הימים

845.
999.
4114

זענט איר
שוין א
מזכה?
רופט שוין

מזכה
\$25
על תשובה אחת בלבד
אחרי חתונה

מיר האלטן שוין ביי

817

מזכים!

צו קענען
ווייטער
מזכה
זיין כלל
ישראל.

1000
מזכים.

קאמפייין

ציל:

דו. ווילסן. נישט.

וויפיל טויזענטער אידן וועלן
היטן די אויגן אדאנק דיר.

NUAH 845.513.0001

ווער היינט
איינס פון
די 1000
מזכים!

דער גרויסער זכות
איז אומשאצבאר

ביזטו שוין

א מזכה?

845.999.4114
מיר
ווארטן
אויף אייער
טעלעפאן
רוף!

\$25
לחודש
זכות
מזכה

\$600
ענד גליון

\$360
2000 גליונות

\$180
1000 גליונות

